

LYSO
HEAV

[2/88]

... vždyť ta dnešní mládež je tak nádherná ve své svobodě. Škoda, že většina z nich nedokáže realizovat ten podstatnej krok od svobody od něčeho ke svobodě pro něco ...

profesor Theodor E. Zach

NAPSALI

SNĚHURKA

(VOLUME 2)

Jednou šla Sněhurka s klukama do kina. Dávali zrovna válečnej film z II. světový války. Zabrali hned první řadu, aby to měli blíž k bojišti. Těsně před začátkem filmu přišli čtyři vietnamci a svou šišlavou hatmatilkou se dožadovali uvolnění míst, na které měli už koupené lístky. Ozval se výbuch smíchu a holé hlavy se rozkymácely v záchvatu veselí. Když se uklidnili, vyhodili je se slovy, "že je to český film a český kino a když už mají tolik drzosti sem přijít, tak ať se laskavě chovají slušně, jako na návštěvě a nevotravujou". Mezitím si ale jeden Ho-Či-Minův synek přivedl na pomoc uvaděčku a ta zjednala pořádek. Vietnamci si sedli a Sněhurka si s klukama musela jít ~~sednout~~ sednout jinam. Ve skinech planul vztek a myšlenka na pomstu, za tu drzost a ne náhodou si sedli hned za ně. Mezitím už začal předfilm a jako kdyby je chtěl odškodnit, byl o vietnamsko-americké válce. Šikmoucí v první řadě hned začali žvatlat, ale přestali jako když utne, jen co zaslechli zezadu první narážku, která je přirovnávala k těm na plátně. Skini se náramně bavili. Na plátně mlátili "žlutý huby" a průvodní komentář, ve kterém je rozhorlený hlasatel lítoval, nikoho nezajímalo. Komentovali to žluťáskům podle svého. Ve chvíli, kdy na plátně jednotka američanů zmasekrovala skupinu vietnamských partizánů, se rozjaření skini vrhli na své čtyři oběti. Hanzi vytáhl nůžky a jal se milého skřítku stříhat. Ostatní nelenili a přidali se aspoň spínacími špendlíky, pěstmi a svými okovanými botami. Ti to už nevydrželi a prchli. Mládenci slavili vítězství. Bohužel ne dlouho. Vzápětí se přiřítila uvaděčka a začala je fackami hnát ven. Byl to kolos. A tak se všichni ocitli venku na chodníku.

Večer ovšem mnoho nepokročil a nebylo co dělat. Zamířili proto k hospůdce „U zeleného kohouta“. Byl to sice ten nejhorší pajzl ve městě, ale hospodský se nikdy nezdráhal jim nalít. Už z dálky je vítal nápis " FOR EUROPEANS ONLY " na jedné z bočních zdí. Také jejich práce. Ale měla úspěch. Za tu dobu se tam žádný barevný neukázal a i cikáni si po čase vybrali jiný lokál.

Celou cestu slibovali Sněhurce, že se dnes bude pít jejich oblíbený nápoj. Skinsmix. Měli svou první výplatu a tak se chtěli revanšovat. Předtím je vždy Sněhurka hostila. Nahrnuli se ke svému oblíbenému stolu a začali pokřikovat na hospodského Alfréda, "že dnes bude mít pořádnou tržbu, tak ať sebou hodí". Starý Alfréd K flegmaticky přinesl objednaná piva a basu rumu. Přivítal ho nadšený řev. Fric s Helmutem

motto /v hospodě/: ... vy mladý jste hrozně líný,
než něco uděláte, eh ...

NĚMÝ ŠTĚK - SAFETY MATCHES

Kdo zatáh oblohu, když němý štěk
se vymočil u hraničního kamene
a rudá moč /s háčkem navíc/
značkuje kouli země.
Z tebe.

Přes spousty starých a mladých dutostí
ve skle

vstává z popela čvanháků.
/FÉNIX/
Z nás.

Lyrics: Stydím se to říct /napsat/
kus slunce
blikot žárovek /nakálet/
klid u-brusů.
Nehraj si Ajšo.

Impertinenc: Kde jsou tvé chaluhy /vlasy/
řek bych /a možná vím/
spíš vodní řasy
to návrh kamarád
Spíš snad
ne.
Mám další
lidskou žbubli /tvář/
a becher
to návrh kamarád /spíš smrad/.

Endononc: A bagr přešel před velkými okny zaprášené budovy.

Post scriptum: - Smím si přisednout, řekla múza?
- Beze všeho, odvětil Péta, ale já už
odcházím. Zvedl se a zabouchl za sebou
dveře pávnice.
- Kdo to zaplatí?

ŽIVĚ

VYSÍLALO STUDIO

ZÍŽOV

PERFORM ČLOVĚK.

(Hra, jejímž účelem je divácký neúspěch)

Jevičně osvětlené rozptýleným světlem. (stojící postava nesmí vrhat stín)

Uprostřed stojí skoro z profilu ČLOVĚK s nasazenou středověkou protimorovou maskou. Před ním leží na zemi čelem k němu STÍN se stejnou maskou. ČLOVĚK má na sobě bílý plášť a STÍN šedivý.

ČLOVĚK : Protahuje se a rozhlíží. STÍN na zemi kopíruje jeho pohyby. Uvidí STÍN.

- Kdo jste? -

STÍN : - Jsem tvůj stín.-

ČL : Udělá několik pohybů rukama a STÍN je kopíruje. (se zpožděním)

- Opravdu, jsi můj stín..... Jak se máš? -

ST : - Dobře. Jen si tu tak v klidu ležím..... A ty?

ČL : Ohlíží se.

- Nevalně. Každou chvíli může někdo přijít a podrazit mi nohy. Nechceš si to vyměnit? -

ST : - Tak dobře.-

Přijdou dva zřízenci a převrátí ČL a ST tak, že zároveň zdvihají ST a pokládají ČL, přičemž jejich vzájemná poloha (pravý úhel) se nemění. Po skončení akce ČL leží a ST stojí nad ním.

ST : Protahuje se a rozhlíží. ČL na zemi kopíruje jeho pohyby. Uvidí ČL.

- Kdo jste? -

ČL : - Jsem tvůj člověk. -

ST : Udělá několik pohybů rukama a ČL je kopíruje. (se zpožděním)

- Opravdu, jsi můj člověk..... Jak se máš? -

ČL : -Dobře. Jen si tu tak v klidu ležím..... A ty? -

ST : Ohlíží se.

- Nevalně. Každou chvíli může někdo přijít a podrazit mi nohy. Nechceš si to vyměnit? -

ČL : - Tak dobře. -

Přijdou dva zřízenci a stejná hra jako předtím
dialog se vrací na začátek

ČLOVĚK: Protahuje se a rozhlíží. STÍN na zemi kopíruje
et cetera et cetera

Hraje se dokola tak dlouho, dokud nejsou herci vypískáni diváky

Pokud jsou diváci příliš otrlí, mohou po chvíli přijít na scénu hudebníci a začít hrát hudbu

Akteři hry ovšem pokračují v představení dál, dokud je to neomrzí.

Jako malý kluk jsem byl vychováván maminkou k lásce ke svojí vlasti. Vyprávěla mi o dědictví našich předků a o naší slavné minulosti. Vždy pokud jsem se naskytl u televize a hrála hymna, mě vyzvala abych povstal a já pociťoval mrazení v zádech při myšlence na něco velikého, k čemu vlastně patřím.

S postupem let jsem se dostával do rozporu s názory a výchovou naší společnosti a to všechno směřovalo k tomu, že ve mně všechny tyto pocity vymizely. Směřovalo to ke vzdoru a nezájmu. Už jsem myslel, že ty krásné pocity v sobě nemám, ale ke svojí radosti jsem zjistil, že ve mně nevymizely.

Bylo to na Škroupově náměstí v Praze. V den výročí všeobecné deklarace lidských práv. Z mnoha úst zde zazněla naše hymna. Přišla Marta Kubišová a zanotovala začátek hymny, poté se k ní přidali všichni přítomní, včetně mě. Vyvolalo to ve mně vědomí sounáležitosti a příjemné mrazení přesně jako kdysi.

V tom, co se na náměstí dělo, byla opravdovost, která vyvěrala z lidí, kteří zde byli, i z toho, co zde bylo požadováno a o čem se zde mluvilo. Věřil jsem těm, co zde byli, a byl rád, že teď už vím o lidech, kterým o něčem jde a za nimiž můžu stát.

mánička

... žil neoficiální kulturu a byl stále pod hrozbou kriminalu, to přece
mohl dělat každý, i ti, co mu pokrytecky vyčítali, že je "pirát" - a vidí-
te, přesto se tato "ochranná" činnost nikdo nechopil....

matka Věra Čibulková

V souvislosti s nedávnou vlnou represí proti nezávisle smýšlejícím ob-
čanům byla uvalena vazba a zahájeno trestní stíhání Petra Čibulky
(nar.1953), Dušana Škály (nar.1954) a Jiřího Štencla (nar.1971).

Nejvyšší trest (3 - 10 let) hrozí signatáři Charty 77, aktivistovi VONS
a JG Petru Čibulce, který je stíhán pro přípravu pobuřovací a pro trestné
činy spekulace a nedovoleného podnikání. Toto obvinění je obzvláště paradex-
ní u člověka, který řadu let nezištně pracoval na poli hudebního a literár-
ního samizdatu. P.Čibulka byl v minulosti již třikrát z politických důvodů
trestán a strávil v NVÚ celkem tři roky a devět měsíců.

D. Škála vydává od roku 1985 nezávislý literárně-politický občanský list.
Je stíhán pro přípravu trestného činu pobuřování. D. Škála je otec dvou dětí.
V současně době očekávají další přírůstek do rodiny.

J. Štencl je stíhán na svobodě (příprava trestného činu pobuřování) za
spolupráci s P.Čibulkou a D.Škálou. Nezávislé kulturní a politická činnost
všech tří členovaných pomáhala tisícům, především mladých lidí v rozšiřování
jejich okruhu. Zvláště alarmující je úloha případ P.Čibulky, jemuž v případě
odsouzení hrozí dlouholetý trest v III.NVŠ i přímé ohrožení nejen jeho zdraví
nyní, ale zřejmě i vězení. Žádáme o okamžitě propuštění a zastavení
trestního stíhání P.Čibulky, D.Škály a J.Štencla. Pokud se tak nestane, nebo
v žádném případě nevážit o demokracii, tak jako o právním státě, který podle
slov svých vedoucích představitelů je na cestě přestavby a demokratizace.

Výbor na obranu P.Čibulky, D.Škály a J.Štencla

Prostředím, kterým můžete rovněž podat darování na adresu:

J. Soukupová

Et. Vlachová

T. Bálka

Jaselská P., 602 00 Brno

Šumavská 14, 602 00 Brno

Středová 1,
602 00 Brno

Podpis: (P.Čibulka, J.Štencl)

Podpis

Podpis

NEVÍME (ale začínáme tušit) -

Nevíme, zda počet internovaných vězňů v koncentračních táborech od poslední Velké války klesl, nebo stoupl, nevíme, kolik nevinných lidí bylo v naší době surově zlikvidováno, ani kolik jich trpí právě teď v koncentračních táborech na celém světě.

Nevíme to, ale z našeho tušení nás jímá hrůza. Abychom aspoň vnitřně postihli tuto krutost dřívější i naší doby, pořádáme každé jaro v době pověstného pochodu z K2 Sachsenhausen, kde při útrpné pouti na sever bylo v dubnu 1945 zabito 6000 vězňů, dálkový 100 kilometrový pochod bez jídla s krátkými přestávkami (pouze co by dozorce stačil přiběhnout a kopancem tě zdvihnout), pokud možno nej-
přímější trasou v terénu s výchozími a koncovými body volenými spekulativně.

Nezáleží tu ovšem na délce, době ani způsobu, jde pouze o to, alespoň na chvíli a pouze niterně sklonit se před utrpením milionů lidí zlovolně mučených a zabíjených.

Foot-Urista.

BLIŽŠÍ^{V V} INFORMACE

V REDAKCI

IVAN JIROUS (23.9.1944)

JIŘÍ TICHÝ (2.4.1946)

V říjnu tohoto roku byli za protest proti silicím represím ze strany československé státní moci, které zatím vyvrcholily dočasně nevysvětlenou smrtí politického vězně Pavla Wenky v policejní vazbě v Hradci Králové, zatčeni dva naši kolegové: IVAN MARTIN JIROUS, historik umění, novinář a básník, otec dvou malých dětí; a JIŘÍ TICHÝ, spisovatel a fejetonista, dnes dělník v zahrádnictví. Nejde o jediný trestní postih kriticky smýšlejících občanů v naší zemi /namátkou připomínáme např. Ivana Polanského, odsouzeného v srpnu 1988 ve skandálním procesu ke čtyřem letům odnětí svobody za rozšiřování nezávislé literatury, či Petra Cibulku, Hanu Marvanovou, Luboše Vyáru, Tomáše Dvořáka a další, kteří na svůj soud teprve čekají ve vyšetřovacích vazbách/, ale v osobě hlavního obviněného jde o případ nanejvýš alarmující.

Jirous byl pro své otevřené vystupování a pro svou rozsáhlou aktivitu v oblasti neoficiální kultury vězněn již č t y ř i k r á t !!!
Z uplynulých patnácti let ztrávil ve věznicích osm roků - bezmála pětinu svého života.

Zatím poslední trest, tři a půl roku odnětí svobody za práci v nezávislém časopisu VOKNO, si odpykával - jako "zvlášť nebezpečný recidivista" - v našem nejhorším kriminále, ve Valdicích u Jičína. Po návratu byl podroben ostrému policejnímu dohledu a jen velmi těžko se vpravoval z prostředí těžkých kriminálních zločinců do normálního života. Jestliže bude nyní uvězněn p o p á t é, dojde tím rozhodně k velmi vážnému narušení jeho psychické integrity, ne-li dokonce k ohrožení jeho života.

Místo Jirouse v duchovním světě a umění v naší zemi je naprosto nezastupitelné. V 70. letech stál u zrodu české nezávislé kultury, byl jejím iniciátorem, propagátorem a zasvěceným vykladačem. Spouště lidem je znám především jako umělecký vedoucí dnes již legendární skupiny Plastic People, která v průběhu své existence vyrostla přímo v živý symbol nezávislosti a svobody uměleckého vyjádření v Československu. Absurdní pogrom, který na tuto skupinu uspořádala státní moc v roce 1976, uvěznění Ivana Jirouse a dalších členů kapely bylo jedním z rozhodujících impulzů pro vznik československého hnutí za dožítování lidských práv - Charty 77.

Jirous je ctěn i jako básník. V roce 1986 dostal literární cenu Toma Stopparda za sbírku básní "Magorovy labutí písně", kterou napsal v nelidských podmínkách valdickeho žaláře.

Přátelé, pomozte nám dostat Jirouse z vězení! Pomozte nám zachránit jednoho z našich nejlepších lidí, jde o jeho život! Informujte o případu Jirous své známé, piště o něm do novin a časopisů. Hovořte o případu na rockových koncertech, výstavách, při všech kulturních akcích. Posílejte protestní petice naší vládě, úřadům. Jirouse, básníka, novináře, jednoho z nás, musíme dostat z vězení. Ať se heslo "Svobodu Ivanu Jirousevi" stane "módou" v širokých vrstvách svobodomyšlných lidí. Útek na osobní svobodu Ivana Jirouse je útekem na duchovní svobodu nás všech.

Za Výbor na obranu Ivana Jirouse: JAN BRABEC /Belgická 13, Praha 2/, VÁCLAV HAVEL /Nábř. Bedřicha Engelse 78, Praha 2/, IVAN LAMPER /Rybal-kova 27, Praha 10/, DAVID NĚMEC /Ječná 7, Praha 2/, PETR PLACÁK /Chel-čického 6, Praha 3/, JOSKA SKALNÍK /U letenského sadu 10, Praha 7/

Svobodu Ivanu Jirousevi!

Propusťte I V A N A J I R O U S E a J I Ř Í H O T I C H Ě H O !

20. října 1988 byli uvězněni a obviněni z trestného činu útoku na státní orgán a orgán společenské organizace podle § 154, odst. 2 básník IVAN JIROUS, školením umělecký historik, známý i mezinárodně svou dlouholetou činností v oblasti nenkonformní kultury a JIŘÍ TICHÝ, především dělník samizdatu, avšak též autor četných próz a fejetonů, publikovaných pod vlastním jménem i pod pseudonymem. Později, aby se na Jiřího Tichého nevztahovala amnestie, bylo oběma toto obvinění pouze účelově a bez jakéhokoli podkladu rozšířeno o § 112 /poškození zájmů republiky v cizině/. Takto postižení byli proto, že oba ručili za pravost podpisů téměř tří stovek občanů pod peticí, která volala státní orgány k morální odpovědnosti za smrt Pavla Wenky ve věznici v Hradci Králové na jaře tohoto roku a v té souvislosti i pravdivě poukazovala na to, že poměry v československých věznicích mají daleko k civilizovaným.

Ivan Jirous zná tyto poměry dobře tak říkáje z autopsie. Od roku 1974 do dneška strávil totiž ve vězení osm let. Pořád víc se přitom dávalo najevo, že předmětem represe je jeho kulturní aktivita. Za sbírku básní, kterou napsal během posledního věznění v jedné z nejtěžších československých věznic, ve Valdicích, dostal literární cenu, již udílí každoročně některému ze svých bývalých krajanů britský dramatik světového jména Tom Stoppard, narozený v Československu.

Státní moc se snaží - zdá se, že s úspěchem alespoň u svých západních obchodních partnerů a jejich politických protektorů - sugerovat, že posledními represemi /stejnými, ne-li masivnějšími než dřív a zaměřenými proti témuž okruhu lidí/ pestihuje jenom jakési extrémisty. Co je extrémismem petice, za niž jsou vězněni Ivan Jirous a Jiří Tichý? Jenom to, že připoměla minulé i přítomné nelidské činy represivních orgánů; tedy to, co by měl udělat každý řádný občan. Ano, ti kdo jsou zde u moci, spatřují extrémismus především v elementárních občanských ctnostech, po nichž s příznačnou okázalostí falše nekonkrétně a pouze na oko volají. Pro tuto jejich perestrojku tu není místo jinde než v tlapačích notně už opotřebovaných vším předchozím lhaním.

V žádné jiné evropské zemi není v současné době znám obdobný případ, v celé Evropě /s možnou výjimkou hermeticky uzavřeného diktátorského Rumunska/ není momentálně jiného spisovatele, kterému by po osmi letech, strávených ve vězení, hrozilo odsouzení na další tři roky za jeho humanitární a kulturní činnost.

/.../

/z protestní petice českých a slovenských spisovatelů/

Dopisy a pozdravy adresujte na:

IVAN MARTIN JIROUS /23.9.1944/
NVÚ Brno-Bohunice
pošt.schr.37, pošta 1
Jihlavská 92
601 29 BRNO

JIŘÍ TICHÝ /2.4.1946/
NVÚ Brno-Bohunice
pošt.schr.37, pošta 1
Jihlavská 92
601 29 BRNO

MY JSME OPSACI
VY OPIŠTE

Petice za propuštění

I.M. Jirouse, J. Štencla, J. Tichého, D. Skály, P. Cibulky

V druhé polovině října 1988 byli v souvislosti s autorstvím a rozšiřováním dopisu adresovaného státním úřadům uvěznění v Československu Ivan Jirous, Jiří Štencl, Jiří Tichý, Dušan Skála a Petr Cibulka.

Tento dopis, který podepsalo 271 lidí, otevřeně a ostře kritizuje situaci v ČSSR a žádá okamžitou nápravu. Vězení není odpovědí na tento dopis. Dokazuje jen opětovné porušování práva na svobodu projevu v Československu. Žádáme rozhodně bezpodmínečné propuštění vězňených.

Své podpisy zasílejte na níže uvedené adresy. Na těchto adresách také pracuje informační služba, která shromažďuje informace o průběhu případů, o situaci rodin uvězněných a o akcích za propuštění probíhajících v různých zemích. Tam také můžete obdržet plný text dopisu.

Vratislav Brabenec
68 Palaise Road
MIE-388 West Hill
Scarboroug-Ontario
Canada

Zina Freundová
Jiří Bednář
53c, Florence Road
London 4 4DJ
G.B.

Miroslav Skalický
Andreasgasse 9/7
1070 Wien
Austria

Ivana Šustrová
Dachstresse 2
8000 München a0
NSR

FRANTIŠEK STÁREK
U Zvonařky 15
12000 Praha 2
ČSSR

Svatopluk Karásek
Segantinistrasse 154
CH - Zurych 8049

Podpis

Jméno /hůlkovým/

Místo

POMŮŽEME

Vyplňte čitelně na zvláštní papír podle bodů faktické údaje o kapelách působících v 70.- 80. letech v oblasti rockové hudby /i zaniklých/. Dotazník slouží jako podklad k sestavení slovníku nezávislých hudebních skupin připravovaný časopisem VOKNO, který zároveň žádá všechny zainteresované o pomoc a spolupráci na tomto projektu.

1. Název kapely /současný a dřívější/
2. Odkud
3. Rok Založení /event. ukončení činnosti/
4. Obsazení /jména nejsou podmínkou, uveďte dřívější působení a změny v obsazení/
5. Co hraje /vývoj .../
6. Nahrávky /datum, živě nebo studio, event. edice/
7. Vystoupení /kdy, kde/
8. Zřizovatel /zda někdy byl/
9. Jiné údaje

Existuje-li foto, film, nahrávka či jiný dokumentační materiál, věnujte, zapůjčte nebo sdělte kde a jak je možno získat. U existujících kapel napište kontaktní adresu.

Dotazník pošlete Čuňasovi.

RÁDI UVÍTÁME

VEŠKERÉ PŘÍSPĚVKY

A

PŘIPOMÍNKY

(ANEŽ KDO NIC NEDEĚLÁ
NIC NEPOKAZÍ)

CHCETE PUBLIKOVAT ?

OBRATTE SE

NA NÁS !